

lighed være nok, udtaler han, og det er jo i Virkeligheden ogsaa i den Retning, man bevæger sig ved det Forslag, som her er fremsat.

Jeg har nævnt disse Forhold, som jo ikke alle direkte berører det foreliggende Forslag, for at fremhæve, at der snart maa ske en Nyorientering paa dette Omraade, og jeg ved, at man i ledende Bibliotekskredse er klar derover og gerne vil yde sin gode Medvirkning til Sagens Løsning. Det er jo ganske givet, at alle, som sætter Pris paa det uhyre Arbejde, der gennem Tiderne er gjort for at bevare alle de Skatte, som vore Biblioteker og Samlinger indeholder, er glade ved at vide, at Biblioteksfolkene ser saa klart og forstaaende paa Forholdet, og hele Ordningen af Sagen maa da ogsaa gennemføres paa en saadan Maade, at de forskellige Hensyn afstemmes efter hinanden: det kulturelle Hensyn er Hovedhensynet, dertil kommer Hensynet til Pladsforholdene, Hensynet til det Publikum, der vil bruge disse Samlinger, og endelig Hensynet til det for Staten vigtige Spørgsmaal, Sagens økonomiske Side. Det er for at naa det bedste Resultat paa dette Omraade, Arbejdet skal gøres.

Ved Loven af 1916 aflastede man Provinsarkiverne, som de den Gang kaldtes, de nuværende Landsarkiver, for Aviserne og overførte samtlige Landsarkivernes Eksemplarer til Statens Avissamling i Aarhus. Den Drøftelse, som den Gang fandt Sted i dette høje Ting, viste, at Sagen ogsaa da omfattedes med megen Interesse. I 1916 var vor Presses Omdannelse til det moderne Format i fuld Udvikling, og dette spillede ind i Overvejelserne. Der var bl. a. paa det Tidspunkt Tale om, at Aviserne selv skulde besørge Indbindingen, inden Aflevering fandt Sted til Bibliotekerne, en Tanke, som man dog fraveg som ganske upraktisk og uigen-nemførlig. Men for øvrigt stillede allerede i 1916 Landstinget det Spørgsmaal, om ikke hele Afleveringsordningen burde overvejes, idet man dog udtrykkeligt fastholdt, at Indskrænkningen ikke maatte gaa ud over de kulturelle Formaal.

Den højtærede Minister gav i sin Frem-sættelsestale en interessant Oversigt over det Krav til Plads, der aarlig stilles alene som Følge af Avisafleveringen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Tal, men kun tilføje, at alene i den nye Avis-samling i Aarhus er der i 1924 indbundet og pakket 11 000—12 000 kg Aviser, altsaa aktuelle Aviser. Saa vidt jeg ved, er Avis-forvalteren i Aarhus, der leder dette Arbejde, uddannet baade som Bogtrykker

og Forretningsmand, udfører Arbejdet med Støtte af 2 Mand og gør det uden Vanskeligheder, men alligevel vil man kunne sige sig selv, at man her staar overfor en Produktion, som under en eller anden Form, eller under flere Former, maa søges beskaaret, og jeg kan ikke se rettere end, at den foreslaaede Indskrænkning af Afleveringen er et Skridt i den rigtige Retning, baade i Henseende til Antallet af de afleverede Aviser, i Henseende til Begrænsningen af Indbindingsudgifterne og i Henseende til Adgangen ogsaa for Folkebibliotekerne til eventuelt at forsyne sig af det Materiale, som nu maatte blive tilovers. Maa jeg gøre den Bemærkning, at hvorvidt Folkebibliotekerne vil gaa med til en Bekostning med Hensyn til Oprettelse af Avissamlinger, vil jeg lade staa hen, men jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at ved enhver Bladredaktion findes der som Regel et indbundet Eksemplar af vedkommende Blad fra dets første Tid, og dette Avisarkiv, som findes ved hvert Blad, saaledes at der i Regelen er flere i samme By, er fra Bladenes Side altid stillet venligt til Raadighed for enhver, der paa Stedet vil foretage Undersøgelser. Man kan maaske i dette Forhold ogsaa se en Forklaring paa det, som den højtærede Minister oplyste, at Benyttelsen af Aviserne i Bibliotekerne hovedsagelig, jeg tror Ministeren nævnte for de $\frac{3}{4}$'s Vedkommende, gælder Hovedstadspressen. Det er ganske naturligt, at det er Hovedstadspressen, der frembyder det største Almenstof, men jeg tror, at Forklaringen ogsaa i nogen Grad maa søges deri, at Publikum ude i Provinserne i stort Omfang benytter de stedlige Blades Samlinger til at foretage de Undersøgelser af forskellig Art, som der kan være Tale om.

Jeg vil gerne sige, at jeg i det store og hele billiger den foreslaaede Nedskæringsplan, men jeg vil samtidig henlede Opmærksomheden paa, at denne utvivlsomt for en Del af Hovedstadspressens Vedkommende vilde kunne udvides. Jeg har bemærket en Artikel, som er fremkommet fra Underbibliotekar Smith-Phiseldock i Aarhus, hvori han udtaler sig om Stillingen til de mindre Hovedstadsblade, og hvori han hævder — og jeg synes med fuld Ret —, at naar man vil gaa til en berettiget Nedskæring af Afleveringen af Aviserne, kan man ikke ordne Forholdet paa den Maade, at de store Provinsblade, af hvilke Forfatteren nævner forskellige — maaske der kunde nævnes flere — stilles under den mindre Presse i København. Jeg synes, det er ganske berettiget, at man